

# Prohlášení

## poslance Tomáše Hasila k záznamům VKR

S překvapením se vyjadřuji k existenci evidenčního záznamu u vojenské kontrarozvědky, a v této souvislosti prohlašuji, že mi není známo, jakým způsobem jsem se mohl dostat do evidence VKR.

Na vojně jsem sloužil jako řadový voják a nevím o tom, že bych se zde setkal s někým od VKR a navázal s ním jakýkoliv vědomý kontakt.

Prohlašuji, že mi nikdy nebyl předložen žádný návrh na spolupráci, který bych mohl přijmout – nebo v mém případě zcela určitě odmítnout. Mé postoje k podobným návrhům, vzhledem k situaci mého otce, kterému bylo zrušeno členství v KSČ a který v té době umíral, byly jasné odhadnutelné. Během své vojenské služby jsem byl navíc perzekvován.

Záznam, který na mne VKR vedla, působí spíše dojmem, že někdo chtěl splnit úkol a odškrtnout si položku na seznamu, o čemž mj. svědčí stará adresa bydliště na návrhu, na které jsem už tři roky nebydlel. Dalším důkazem je i rozpor v Závěrečné zprávě, kterou vypracoval referent útvaru a ve které hodnotí spolupráci se mnou u útvaru v Pezinku. V době vyhotovení této zprávy jsem však už skoro rok sloužil u jiného útvaru na druhé straně republiky, čehož si tato rozvědná služba zřejmě ani nevšimla.

Proto prohlašuji tvrzení staršího referenta VKR mjr. Vladimíra Kloknera ve dvou dokumentech z let 1983 a 1984, zachovaných ve spise o snaze využít mě během základní vojenské služby k podchycování a signalizování styků do zahraničí atd., za naprosto lživé. Údajné velitelské poznatky a nedostatky o tzv. morálně politickém stavu si byli příslušníci vojenské kontrarozvědky zcela jistě schopni zjistit jinými prostředky u náčelníků vojenského útvaru 5949 Pezinok.

Pro mě osobně je strašné zjištění, že fakt, že někdy někdo někde napíše, že s vámi bude mluvit a tzv. vás „rozdělá“, což, aniž byste o něčem takovém věděli, může ovlivnit váš život ještě po letech.